

τι ἔμπροσθεν καὶ παρετήρησεν μὲ εὐχάριστον ἀπορίαν. Ἦδη δὲν ἠδύνατο πλέον ν' ἀμφιβάλλῃ ὁ καπνὸς οὗτος ἐξήρχετο ἀπὸ τὸ καπνοδοχεῖον τοῦ θαλάμου τοῦ Κυρίου Καρτμάνου.

Ἀπεσύρθη εὐθύς ἐνδὸν τῆς φυλακῆς του, χαίρων διὰ τὴν εὐτυχῆ ἀνακάλυψιν τὴν ὁποίαν ἀπῆντησε· καὶ χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν, ἐπειδὴ συνείθιζε πάντοτε νὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ ὅλα τὰ ἀνγκαλιὰ πρὸς γραφὴν, ἐσχεδιάσεν ἀμέσως γραμματίον, διὰ τοῦ ὁποίου εἰδοποιεῖ ἐν ἐκτάσει τὸν Κ. Καρτμάνον περὶ ὧν ὅσα εἶχεν ἀνκαλύψει, φανερόνων προσέτι τὸν τόπον ἔνθα ἔκειτο κλεισμένους.

Ἄφου ἐτελείωσε τὸ γραμματίον του ἐπλησίασεν ἐκ νέου πρὸς τὸ παράθυρον. Ἡ οἰκία ὡς ὅλαι αἱ χρησιμεύουσαι πρὸς τοιαύτας ἐργασίας ἦτον ὑψηλοτάτη. Ὁ Φρεδερίκος παρετήρησε πρὸς στιγμὴν τὸ ὕψος ἀλλ' ἡ ἀπόφασίς του δὲν ἐκλονίσθη ποσῶς ἐκ ταύτης τῆς θέας.

Πολλάκις εἰς τὰ παιδικὰ του παιγνίδια ἀνέβαιναν ἐπὶ τῶν δένδρων, καὶ διέ τ ρ ε χ ε τὰς τῶν οἰκιῶν ζέγας ἦτον εὐκίνητος, τολμηρὸς, καὶ προσέτι ἡ ἀνάγκη τὸν ἐβίαζε νὰ τολμήσῃ τὸ πᾶν. Ἀνέβη λοιπὸν ἐπὶ τοῦ προστέγματος τοῦ κρῆθρου, κατέβη μετὰ προσοχῆς ἐπὶ τοῦ σωλήνος τοῦ σχηματιζομένου παρὰ τῶν στεγῶν τῶν δύο πτερυγῶν τοῦ κτιρίου, αἵτινες προσήγγιζον καὶ ἠκολούθησε τὴν ὁδὸν ταύτην ἄνευ μεγάλου κινδύνου, μέχρις ὅτου ἔφθασεν ἀντικρὺ τοῦ καπνοδόχου τὸν ὁποῖον ἐπεθύμει νὰ φθάσῃ· τὸ δυσκολώτερον ἦτο νὰ φθάσῃ ἐκεῖ ὑπερβαίων ὀλισθηρὰν καὶ κυρτὴν στέγην· ἀλλ' ὁ δόκιμος ἔφθασεν ἐκεῖ, θέλων λοιπὸν νὰ ἐλκύσῃ πρῶτον τὴν προσοχὴν ἐκείνων, οἵτινες εἰργάζοντο ἐντὸς τοῦ θαλάμου τοῦ Κ. Καρτμάνου ἤρχισεν νὰ ρίπτῃ κατ' ἐπανάληψιν ἐντὸς τοῦ Καπνοδόχου θρύμματα ἀπεσκληρωμένη πηλοῦ· ἔπειτα ἀφοῦ ἐνόμισεν ὅτι ἦτο πλέον καιρὸς, ἔρριψε τὸ γραμματίον, τὸ ὁποῖον εἶχε δέσει μετὰ δύο κεράμων διὰ νὰ τὸ προφυλάξῃ ἀπὸ τὰς φλόγας, καὶ ἀμέσως ἐπανῆλθεν εἰς τὴν κατοικίαν του.

Ἐπερίμενον νὰ ἔλθῃ εὐθύς ὁ Κ. Καρτμάνος καὶ νὰ τὸν ἐλευθερώσῃ ἀλλ' αἱ ὄραι παρήρχοντο χωρὶς νὰ φανῇ κανεὶς. Ὅλα τὰ ὠρολόγια τῆς πόλεως εἶχον ἤδη σημάνει τὴν πέμπτην ὥραν. Ὁ δὲ Φρεδερίκος ἴστατο πάντοτε παρὰ τὴν θύραν ἔχων τὸ οὐς προσκεκολλημένον ἐπὶ τοῦ κλειθροῦ καὶ κἀνὲν βῆμα δὲν ἠκούετο ἐντὸς τοῦ μεσαυλίου. Ἡ ἀνησυχία ἤρχισεν νὰ τὸν καταλαμβάνῃ· πόθεν ἄρα γε προήρχετο αὕτη ἡ βροδύτης; Δὲν ἀνέγνωσεν τὸ γραμματίον του; Ὅλαι αἱ ἀδημονίαι τὰς ὁποίας εἶχε πρὸς και-

ρὸν διασκεδάσει τοῦ ἐπανῆλθον πάλιν. Τέλος ὅτε ἡ νύξ ἐξηπλώθη τὸν ἐφάνη ὅτι διέκρινε ἤχον βημάτων πεφυλαγμένων καὶ ἐλαφρῶν ἐν κλειδίον ἐστράφει ἐλαφρῶς ἐντὸς τοῦ κλειθροῦ. . . . Ἡ στιγμὴ αὕτη θπῆρξεν στιγμὴ φρίκης διὰ τὸν Φρεδερίκον, διότι ἠδύνατο νὰ ἦναι οἱ ἐργάται καθὼς καὶ ἀπεσκαμμένος τις τοῦ Κ. Καρτμάνου· ἐν τοσούτῳ τὸ κλειδίον ἐπανεσύρθη χωρὶς ἡ θύρα ν' ἀνοιχθῆ, ἔγεινε δὲ καὶ δευτέρα ἐπίσης ἀνωφελὴς δοκιμὴ μὲ νέον κλειδίον· βεβαίως ἐδοκιμαζέ τις ἀντικλειδία, ὁ στοχασμὸς οὗτος ἐνεθάρρυνε τὸν Φρεδερίκον. Τέλος διὰ τῶν δοκιμῶν ἡ θύρα ἐστράφη ἐλαφρῶς ἐπὶ τῶν στροφῶν τῆς καὶ ὁ Φρεδερίκος ἀνεγνώρισε τὴν φωνὴν τοῦ Κ. Καρτμάνου, ὅτις τὸν ἐπροσκάλει.

— Ἐλθὲ, τοῦ λέγει οὗτος σφίγγων τὴν χεῖρά του, καὶ σιωπῇ πρὸ πάντων. . . . Δὲν πρέπει νὰ ὑποπτευθῆ κανεὶς τὴν ἀπελευθέρωσίν σου. . . . ὅλα τὰ ἀσφαλιστικὰ μέτρα ἐλήφθησαν. Ἐπειτα ὁδηγῶν αὐτὸν διὰ τῶν ζοφερῶν μεσαυλίων τὸν ἔφερον ἕως εἰς τὸ γραφεῖόν του.

(ἀκολουθεῖ).

ΠΑΡΑΔΟΣΟΣ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΘΗΣΑΥΡΟΥ.

Ἐπὶ τινος τῶν μεγάλων ὁδῶν τοῦ βασιλείου τῆς Νεαπόλεως ὑπῆρχεν ὑψωμένον μέγα ἄγαλμα ἐκ μαρμάρου, φέρον τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην.

« Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ματοῦ,

Τὴν στιγμὴν τῆς ἀνατολῆς τοῦ Ἡλίου,

Θέλω ἔχει τὴν κεφαλὴν ἐκ Χρυσίου »

Ἰπὲρ τὰ διακόσια ἤδη ἔτη ὑπῆρχεν ὑψωμένον τὸ ἄγαλμα, τὸ φέρον τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, ὅλοι οἱ διαβάται ἀνεγίνωσκον αὐτὴν, ἀλλὰ κανεὶς δὲν εἶχε ποτὲ δινηθῆ νὰ ἐννοήσῃ τὸ μυστυριῶδες αὐτῆς νόημα· τέλος πάντων ξένος τις Σαρακηνὸς διαβαίνων ἐκεῖθεν, καὶ ἀναγνοὺς ὁμοίως τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, ἐνόμισεν, ὅτι ἐμάντευσε τὸ δηλούμενον, ἀλλὰ δὲν ἐφάνερα ἐν εἰς κανένα τὴν ὑπόψιν αὐτοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ἡ πρώτη τοῦ Ματοῦ μηνὸς τοῦ τότε τρέχοντος ἔτους εἶχεν ἤδη παρέλθει, ὁ Σαρακηνὸς ἀνεχώρησε μὲν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἀλλὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Νεάπολιν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου. Τὴν δὲ πρώτην Ματοῦ ἐλθὼν πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ Ἡλίου εἰς τὸν τόπον, ὅπου εὕρισκετο τὸ ρηθὲν ἄγαλμα, καὶ παρατηρήσας ἀκριβῶς τὸ μέρος, ὅπου ἔληγεν ἡ σκιὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀγάλματος καθ' ἡν στιγμὴν ὁ Ἡλιος ἐφάνη ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος, καὶ σκάψας ἐκεῖ τὴν γῆν, εὔρε μέγαν τινα θησαυρὸν.